

19 Μαΐου 2016

Η δικαιολογία γεννιέται από την αμετανοησία μας!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Τα λόγια μας τα καταθέτουμε, ως επί το πλείστον, προς υποστήριξη του εαυτού μας.

Δεν υπάρχει μεγαλύτερη αποτυχία από αυτήν. Ο καθένας αναγνωρίζει τον εαυτό του ως αυθεντία και όχι τον Θεό.

Λέμε πάντα “ναι μεν, αλλά...”.

Ο Θεός έκανε εκείνο, όμως...

Ο Χριστός μας είπε εκείνο, όμως...

Οι άγιοί μας πάθανε εκείνο, υπέμειναν το άλλο, όμως...

Έλεγε ο Γέροντας Αιμιλιανός ο Σιμωνοπετρίτης: “Μπορείς να είσαι βέβαιος ότι αυτό που θα πεις ή θα κάνεις τώρα θα το γράψει ο ουρανός, και ότι θα το ακούσουν και θα χαρούν οι άγγελοι; Αν ναι, τότε πές το, και κάντο”.

Εάν κάνουμε αυτοκριτική θα δούμε ότι παραμένουμε ίδιοι, ίσως αλλάζουμε και προς το χειρότερο.

Γεμίζουμε ιδιοτροπίες αντί να γινόμαστε πιο απλοί, γινόμαστε πιο δύσκολοι άνθρωποι, δύστροποι, απαιτητικοί.

Αντί να αποκτούμε ταπείνωση παραμένουμε στην έπαρση.

Κυλάει λοιπόν η ζωή μας και αντί να συνειδητοποιούμε ότι είμαστε «πολύ λίγοι» νομίζουμε ότι είμαστε «επαρκείς», ότι δεν χρειάζεται να αλλάξουμε κάτι, ότι αρκεί η ζωή μας όπως είναι ώστε να σωθούμε.

Ο σημερινός τρόπος ζωής και σκέψης μας πασχίζει να σωθεί ενδοκοσμικά, να αποκτήσει έναν επίγειο παράδεισο, επίγεια αγαθά και επίγειες χαρές.

Πασχίζουμε να ζήσουμε χρόνια πολλά και όχι χρόνια θεάρεστα.

Γερνούμε, μα δεν γινόμαστε πιο σοφοί, διότι γερνούμε μέσα στην αμετανοησία μας, λέμε ότι: θέλουμε να αλλάξουμε μα δεν μπορούμε.

Όλα μπορούμε να τα καταφέρουμε, αρκεί να το θελήσουμε.

Και αυτό δεν είναι ψέμα.

Ψέμμα είναι κάθε δικαιολογία που γεννά ο λογισμός της αυτοδικαίωσής μας και μας κρατά δούλους της αμαρτίας.

Αρχιμ.Παύλος Παπαδόπουλος

Πηγή: imverias.blogspot.gr